

Sv. Štefana, prvého mučeníka (26. decembra)

Rozjímanie na 26. decembra.
Navrhované témy sú:
mučeníctvo svätého Štefana a
naše poslanie; kresťanský návrh
je vždy nový; rozsievачi pokoja
a radosti prostredníctvom lásky.

26.12.2024

„ŠTEFAN, plný milosti a moci, robil
veľké divy a znamenia medzi ľuďmi“
(Sk 6,8). Počet tých, ktorí uverili v
učenie Ježiša Krista, sa zvyšoval.

Mnohí však - buď preto, že Krista nepoznali, alebo ho poznali zle - nepovažovali Ježiša za Spasiteľa. „Začali sa so Štefanom hádať, ale neboli schopní čeliť múdrosti a Duchu, ktorým hovoril. Podstrčili teda mužov, ktorí hovorili: 'Počuli sme, že hovoril rúhavé slová proti Mojžišovi a proti Bohu'“ (Sk 6, 9-11).

Svätý Štefan bol prvým mučeníkom kresťanstva. Zomrel naplnený Duchom Svätým a modlil sa za tých, ktorí ho ukameňovali. „Včera bol Kristus za nás zavinutý do plienok, dnes Štefana prikrýva rúchom nesmrteľnosti. Včera úzkosť jasiel držala malého Krista; dnes nesmiernosť neba prijala víťazného Štefana. Pán zostúpil, aby mnohých pozdvihol; náš Kráľ sa ponížil, aby povýšil svojich vojakov“^[1]. Aj nám bolo zverené vzrušujúce poslanie šíriť ohlasovanie Ježiša Krista slovami a predovšetkým životom, ktorým prejavujeme radosť z

evanjelia. Možno aj svätého Pavla, ktorý bol prítomný pri tejto udalosti, Štefanovo svedectvo dojalo, a keď sa stal kresťanom, čerpal z neho silu pre svoje vlastné poslanie.

„Dobro sa vždy snažíme komunikovať. Každá autentická skúsenosť pravdy a krásy sa usiluje o svoje rozšírenie a každý človek, ktorý prežíva hlboké oslobodenie, sa stáva citlivejším na potreby druhých (...) Obnovme a zväčšujme zápal, sladkú a utešujúcu radosť z evanjelizácie, aj keď musíme siať v slzách. A dúfajme, že dnešný svet - ktorý hľadá niekedy s úzkosťou, inokedy s nádejou - môže takto prijať Dobrú zvesť nie prostredníctvom smutných a sklúčených, netrpezlivých či úzkostlivých evanjelizátorov, ale prostredníctvom (...) tých, ktorí prijali predovšetkým v sebe radosť z Krista“^[2].

„TU POSTAVILI falošných svedkov, ktorí hovorili: Tento človek neprestáva hovoriť proti svätému miestu a proti Zákonu“ (Sk 6, 13). Aj keď dnes, tak ako v čase svätého Štefana, môže byť kresťanské učenie niekedy znetvorené, vždy môžeme svojím vlastným životom ukázať jeho večnú novosť: „Kresťanské posolstvo nemôže nikdy zostarnúť. (...) Vždy keď sa snažíme vrátiť k prameňu a obnoviť pôvodnú čerstvosť evanjelia, ukážu sa nové cesty a kreatívne metódy, rôzne vyjadrovacie formy, výrečnejšie symboly, slová naplnené obnoveným významom pre dnešný svet. Naozaj každá autentická činnosť evanjelizácie je vždy *nová*^[3]“.

Svätý Štefan čelil smrti pri obrane Krista, bol plný milosrdenstva a modlil sa za spásu tých, ktorí ho kameňovali. Jedno z čítaní dnešného posvätného ofícia hovorí: „Náš Kráľ, ktorý je najvyšší, zostúpil k nám v pokore, ale neprišiel na zem prázdny.“

Svojim vojakom priniesol veľký dar, ktorým ich nielen hojne obohatil, ale aj potešil pre neporaziteľný boj. Priniesol so sebou dar lásky (...). Tá istá láska, ktorá priviedla Krista z neba na zem, vyzdvihla Štefana zo zeme do neba. Tá istá láska, ktorá sa najprv prejavila v Kráľovi, zažiarila vo vojakovi“^[4].

Aj my chceme osvietiť svet radosťou z evanjelia, ktoré dáva nový zmysel túžbam a starostiam našej doby. náš dialóg s Pánom môžeme využiť na to, aby sme ho prosili o viac múdrosti a odvahy v našom poslaní. „Toto je veľký apoštolát Diela: ukázať zástupom, ktoré nás čakajú, ktorá cesta vedie priamo k Bohu. Preto, deti moje, musíte vedieť, že ste povolaní k tejto božskej úlohe ohlasovať Pánove milosrdenstvá: *Misericordias Domini in aeternum cantabo* (Ž 87, 2), Budem spievať Pánove milosrdenstvá naveky“^[5].

ŠTEFAN, „plný Ducha Svätého,
uprene sa zahľadel na nebo, uvidel
Božiu slávu a Ježiša stáť po pravici
Boha a povedal: *Vidím otvorené nebo
a Syna človeka stáť po pravici
Boha*“ (Sk 7, 55-56). Svedectvo prvého
mučeníka až do poslednej chvíle
poukazuje na milosrdenstvo Boha,
ktorý sa usiluje o naše obrátenie.
Jeho stotožnenie s Majstrom bolo
také silné, že svätý Štefan zomrel s
modlitbou podobnou Kristovým
slovám: „Modlil sa a hovoril: *Pane
Ježišu, prijmi môjho ducha*. Potom si
klakol a zvolal veľkým hlasom: *Pane,
nezapočítaj im tento hriech*“ (Sk 7,
59-60). Aj naše apoštolské poslanie sa
zakladá na modlitbe a pokání: „Bez
modlitby, bez ustavičnej prítomnosti
Boha; bez pokánia, privedeného do
drobných protirečení každodenného
života; bez toho všetkého nie je,
nemôže byť osobná činnosť pravého
apoštolátu“^[6].

Svätý Štefan zomrel v modlitbe a odpustil svojim nepriateľom.

Dokonale nasledoval príklad svojho Pána, ktorý v poslednej chvíli urobil to isté tým, ktorí ho ukrižovali. Z tohto dôvodu je vzorom pre naše apoštolské poslanie, ktoré možno zhrnúť do dobrodružstva „udusiť zlo hojnosťou dobra“^[7]. Ak má prostredie, v ktorom sa pohybujeme, v určitom okamihu tendenciu byť napäté, my, Božie deti, si uvedomíme, že naším poslaním je byť „rozsievačmi pokoja a radosti, pokoja a radosti, ktoré nám priniesol Ježiš“^[8]: „Nejde o to, aby sme robili negatívne kampane a boli proti všetkému. Naopak: musíme žiť pozitívne, byť plní optimizmu, mladosti, radosti a pokoja; na všetkých hľadiet s pochopením: na tých, čo nasledujú Krista; aj na tých, čo ho opúšťajú alebo ho nepoznajú“^[9].

„Štefanovou zbraňou bola dobročinnosť a s ňou všade zvíťazil. Z lásky k Bohu nezložil zbrane pred rozhnevanými Židmi; z lásky k blížnemu sa prihováral tým, čo ho kameňovali; z lásky sa prihováral tým, čo sa mýlili, aby sa napravili; z lásky sa modlil za kameňujúcich, aby neboli potrestaní. Podporovaný silou lásky zvíťazil nad násilnou krutosťou Šavla a zaslúžil si, aby mal v nebi za spoločníka toho, koho mal za prenasledovateľa na zemi“^[10].

Obráťme sa na presvätú Pannu Máriu, Kráľovnú apoštolov: ona nám dá lásku a silu prvého z mučeníkov.

.....

^[1] Svätý Fulgentius z Ruspe, *Reč 3*.

^[2] František, *Evangelii gaudium*, body 9-10.

^[3] Ibid., bod 11.

[4] Svätý Fulgentius z Ruspe, *Reč* 3.

[5] Svätý Josemaría, *List 24-III-1930*, bod 3b.

[6] Svätý Josemaría, *Poznámky*, bod 74, 21-VII-1930.

[7] Svätý Josemaría, *Íst' s Kristom*, bod 72.

[8] Ibid., bod 30.

[9] Svätý Josemaría, *Brázda*, bod 864.

[10] Svätý Fulgentius z Ruspe, *Reč* 3.

.....